

Fyrer med ved

Det er dårlig med vindfall og tørre graner oppi Bjoneroa. 34 år med Vedsamlertreff har sørget for det.

TEKST & FOTO: HANS PETTER STRIFELDT

Det første Vedsamlertreffet ble egentlig holdt i desember 1974 etter at et par Primustreff-karer (herunder Primus Motor Arne Paulsen, selvfølgelig) fant ut at det måtte være smart å gjøre klar litt fyringsved til neste primustreff.

- Det var jo aldri meningen at dette skulle bli et treff. Men så ble det nå bare sånn at folk kom igjen år etter år. Nå er det sånn at treffet holdes første helg

etter første vinterdag, forteller Paulsen til MC-bladet.

Italiensk totakt

I år var første helg etter første vinterdag 17. til 19. oktober. Lasse og jeg hadde funnet ut at vi måtte oppover for å forsvare de italienske fargene mot hordene fra Ural og der omkring.

Lasse mente imidlertid at vi opplagt ville trenge

FYRING: Eigil (t.h.) prøver å få fyr på primusen sin, mens Knut dannet trekker seg forsiktig unna. Flammesøylen som etterhvert oppsto tydet på at det var en pakning som nok ikke var helt som den skulle.

forsterkninger på flankene, så han tilkalte veteranene Knut og Ivar sammen med Eigil & sønn, og Frode bestemte seg for å ta med totakts-Benellien på seinhøsttur for å delta i høstblotet.

Det var et godt valg, for han fikk mye oppmerksomhet fra Jawa-folket, som syntes det var stas med en italiensk totakter av god årgang i nabolaget.

Fem minus

- Perfekt, konkluderte Lasse med etter at vi hadde laget i stand gapahuken på en liten høyde (nåja, opphøyning i terrenget rett ved veien er vel en mer passende beskrivelse) fredag kveld, fyrte bålet og fått i oss noe å varme oss på.

Våre øvrige amici var ventet først lørdag, men det forhindret ikke at det ble lystig rundt bålet også denne aftenen. Utover kvelden og natten ble det merkbart kjøligere, og lørdagsmorgen bød på temperaturer rundt fire-fem blå. Men det er selvsagt ingen hindring. I så flott vær som vi hadde var det i grunnen godt med litt kjøling – det kunne fort blitt FOR varmt.

La Grigna

Da våre amici ankom ble det straks mer liv og røre i leiren, som etter hvert ble døpt «La Grigna» etter det 2.410 meter høye fjellet som man kan beskue fra Mandello del Lario der Moto Guzzi har fabrikk sin.

HOVEDGATA: Normalt ville det foresvevet meg noe unaturlig å slenge opp telt rett i veikanten, men det er sånn man gjør det oppi Bjonerøa.

Denne lille oasen av italiensk idyll ble ytterligere understreket da Knut og Ivar begynte å tilberede sine kulinarier over korrekt fyringsredskap – som altså utelukkende kan være en primus.

Tomt for ved

De ferskeste av oss lurte en stund på når vi skulle gå ut og samle ved. Men treffgeneral Paulsen beroliget og rettledet oss idet han påpekte at 34 års Vedsamlertreff hadde satt sine spor: Det er knapt vindfall, rotvelt eller tørrgraner å oppspore i nærheten av treffplassen lenger.

I stedet har lokale krefter funnet å kunne bistå med tilkjørt ved både under Vedsamler'n og under Primus-treffet i februar. Så da søndagen opprant var vi skjønt enige om at det i grunnen var en fin ordning, for vi hadde jo brukt tiden konstruktivt likevel, med bålprat, dekksparking og beskuelse av mer eller mindre forseggjorte vinterdoninger. Det ender vel med at vi tar turen neste år også.

Mangeårig deltaker Mads Are Heie oppsummerte med følgende statistiske fakta fra årets Vedsamlertreff:

- 19 sidevognsykler, 19 solosykler
- En del på dagsbesøk lørdag
- 5-6 kuldegrader på natta
- En regnskur lørdagskveld
- Strålende sol resten av helgen

MORGENPASSIAR: Lørdag morgen, mens gradestokken fortsatt viser blått, samles man gjerne langs stien for å sludre litt før dagen tar til for alvor.

TOTAKT: Frode (t.v.) tiltrakk seg mye oppmerksomhet med sin 250 2-takt Benelli.

SVENSKE: Vår svenske deltaker, som tilhører Ryk & Reis MC Tur & Koseklubb Norge Sweden, hevdet hardnakket at denne doningen var godkjent av svenske Bilprovningen. - Den er ikke pen, men den fungerer, opplyste han.